

Jeg ved nok, at jeg staar noget ene i den Henseende. Uagtet jeg smigrer mig med at være fuldt saa meget, maaske mere forhandlingsvenlig end de to ærede Talere, der nys havde Ordet, saa siger jeg dog, at det er mig aldeles ligegyldigt i en Sag som denne, hvem jeg har til Modstander. Selv om jeg hørte til den høje Regerings allernærmeste Venner, vilde jeg ikke desto mindre stemme mod denne Lov paa ethvert Punkt. Uden i øvrigt at ville sammenligne mig med en saa fremragende Politiker som Andræ, vil jeg dog nævne, hvad han har sagt saa nær paa Nutiden som den 24de Oktober 1868 i Landstinget: „at det paa ingen Maade kan siges at være nogen Opgave for Staten at indøsfomme Spillelysten.“ Han mener ikke, „at man bør betragte det som en Statsopgave at gøre Afgangen til at spille lettere.“ „Staten, synes mig, burde ikke indlade sig paa at indøsfomme Begæret derefter.“ Siden den Tid skal man vanskeligt finde Udtalelser i den Retning. Jeg vil ikke sige noget nedsettende om dette høje Ting, men maa dog have Lov til at sige, at det her er gaaet meget tilbage. Dog har det afdøde, meget bekendte og udmærkede Medlem for Bejle Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalt den 15de Februar 1869, at „Klasselotteriet maa anses for et nødvendigt Onde“, altsaa dog for et Onde. Sa, det er ikke min Mening her at komme ind paa det, som jeg før fremsatte saa udførligt, idet jeg kan henvise til mine Udtalelser i Tidenden for 19de Marts 1889, som jeg senere ogsaa gentog noget af den 22de Oktober 1891. Men jeg har ikke villet lade denne Lejlighed gaa forbi uden at betegne mit desto værre særskilte Standpunkt, idet jeg ifølge min Overbevisning som Medlem af dette Ting maa stemme mod Lovforslaget paa ethvert Punkt.

Mistoft: Under Finanslovens Behandling i forrige Samling tillod jeg mig at henlede det ærede Tings og det højtærede Finansudvalgs Opmærksomhed paa, at det er urimeligt, at Staten, naar den holder Lotteri, ikke vil udgive saa mange Lodsedler, som Begæret kræver. Det har derfor været mig en Glæde, at dette Forslag er kommet ind til os, og det har været mig kært at høre, at ærede Medlemmer have taget Ordet for at støtte en Udvidelse af Klasselotteriet. Naar jeg undtager den sidste ærede Taler har man jo været enig om, at en Udvidelse er nødvendig for at tilfredsstille den Trang, der er til Stede. Det ærede Medlem, som sidst talte, skal jeg i øvrigt ikke opholde mig videre ved. Hans Anskuelse ere efter mit Begreb baade forældede og noget for ideale;

thi det er jo klart, at de ikke ere overensstemmende med de praktiske Begreber, man maa have om en saadan Institution, som Klasselotteriet er blevet til. Det er upatriotisk ikke at søge at bevare Pengene her i Landet, men lade dem gaa ud til fremmede Lotterier. Det er i alt Fald et overmaade stort Tab for Statskassen, da denne tjener Penge derved. Som det ærede Medlem fra Ribe (Buss) udtalte, er det jo en frivillig Stat, som svares derigennem, og at man derigennem giver uformuende Mennesker en Udsigt, som de ellers ikke vilde have, til at komme i Besiddelse af nogen Kapital, kan der dog ikke være noget i. Man giver dem blot Lejlighed til at anvende en lille Skærv i dette Øjemed, hvorved de saa til Gengæld saa Udsigt til at opnaa en Kapital. Det vilde dog ogsaa være helt urimeligt, om man ikke søgte at holde Skridt med Tiden og søgte at bevare Pengene i Landet. Det er umaadelige Kapitaler, der i det Øjemed gaa ud af Landet, og jeg vil derfor anbefale dette Lovforslag og haabe, at man gør rigtig Brug af det. Jeg vil haabe, at man nytter det saa godt ude i Landet, at Statskassen kan have en god Indtægt deraf. Flere ærede Medlemmer synes at være glade ved denne Udsigt til en Binding for Statskassen. Jeg sætter selvfølgelig ogsaa Pris derpaa; men jeg vil gøre opmærksom paa, at vi med de Indtægter, vi saa have, ogsaa have Ret til at gøre Krav paa at saa andre Formaal fyldestgjorte, idet vi kunne anvende de Penge paa en Maade, som vil komme andre Øjemed til gode, som vi sætte Pris paa at saa gennemførte. Vi skulle derfor ikke forsmaa den frivillige Stat, som gaar ind ad den Vej. Uagtet det jo er Administrationens Sag at indrette Spilleplanen, kan jeg dog ikke ved denne Lejlighed undlade at omtale enkelte af de Anker, som gøres imod det danske Lotteri. Disse Anker fremsættes i Almindelighed, naar der drages en Sammenligning mellem de danske og tyske Lotterier. Man ønsker da navnlig, at Gevinsterne skulle udtrækkes direkte, og der bliver færre større Gevinster, men flere mindre Gevinster, saaledes at der blev større Chance for Spilleren til at kunne opnaa Gevinst. Jeg er overbevist om, ja jeg har endog Forvisning om, at naar Lotteriet bliver udvidet, vil Spilleplanen ogsaa blive forandret; men jeg har fundet det rigtig, at det ogsaa omtales her i Tinget, for at der mulig kan blive taget Hensyn hertil. — Hvis jeg skulde gaa ind paa en nærmere Omtale af Loven, vilde jeg med Hensyn til § 1 sige, at der efter min Formening ikke burde have været indsat nogen Begrænsning i sidste Linie,